

Příběh rádia.

V pondělí někdo vyhodil k popelnicím staré rádio. Tak tam tak leželo a bylo mu smutno. „Nechci tu být samo a co když bude pršet, přemýšlelo rádio, půjdu hledat kamarády.“

A vydalo se v noci na cestu.

Došlo do ulice Antala Staška x Panuškova, kde uvidělo červený kontejner a zajásalo:

„Tady budou kamarádi“ a zabouchalo na kontejner. Ale nikdo se neozval, kontejner byl prázdný. Sám tady nechci být, pomyslelo si rádio a putovalo dál.

Zastavilo se v ulici Na Líše „Hurá, červený kontejner!“ a zaklepalo na něj. Zevnitř se ozvalo:

„Je nám líto, ale tady je plno, není tu ani místečko, sem se nevejdeš.“ Smutné a unavené rádio se ploužilo dál.

Z posledních sil se doplazilo do ulice Jihlavská a slabě zaťukalo na červený kontejner.

Kontejner se nahoře pootevřel a vykoukl starý, ale veselý telefon: „Ahoj, kamaráde, chceš tu být s námi?“, To bych moc rádo, řeklo rádio, ale jak se tam dostanu, jsem už moc unavené.

„Hodím ti svoji nabíječku a po té vyšplháš k nám,“ a jak telefon řekl, tak udělal. Rádio se vyšplhalo do kontejneru.

Konečně jsem se dostalo tam, kam patřím a mám tu samé kamarády, teď jsem už šťastné a spokojené“ pomyslelo si rádio a vesele se bavilo se svými novými přáteli.